

tako izborna vbrano petje; v dokaz temu bilo je brezmejno ploskanje in odobravanje, morali so pesmi ponavljati.

Zatorej ne štejte mi v greh, če Vas, dragi bralci in domoljubi slovenski, zopet in zopet opominjam in kličem in klical bi rad, da bi se slišalo do skrajnih mej mile nam širne domovine: ustanavljajte si pevška društva, kajti z eno samo miloglasno pesmijo mnogokrat dosežete več, kakor s celo kopico besed in govorov. Petje blaži um in srce! G. J. Antloga je slednjič še prav izvrstno deklamoval S. Gregorčičevo krasno poezijo „Olki“. Zborovanje zaključil je okoli 7. ure zvečer društveni predsednik z napitnico do Njih veličanstva svitlega cesarja in vsi zapeli smo stojé cesarsko himno. Tako so nam zopet le prehitro minile vesele ure V. občnega zbora in ko smo se po prostej zabavi ločili klicaje: na svidanje drugoč, razšli smo se vsaki na svoj dom. Gotoveljski.

Gospodarske stvari.

Žito v kašči.

Letos je sploh malo žita in še to ni prelepo, kar ga je; po nekih krajih pa je po vrhu spravljeno še v času, ko je bilo veliko dežja: — vse to nas resno opominja, naj skrbimo, da si obdržimo vsaj to malo žita, kar ga imamo, zdravega, v polno kaljivi moči. Vsacemu pa je znano, da se mora žito, ki se hrani v kašči, od časa do časa premešati, tako rekoč prevetriti, sicer se ga prime plesnjiva glivica in to mu napravi neprijeten in grenek okus. Le-ta še preide potlej tudi v moko. Kolikor manj je bilo žito suho, ko si ga spravil v kaščo, toliko večkrat ga je treba premešati, pa tudi, če ga je veliko na kupu, t. j. če je kašča globoka, kaže žito, še tem večkrat premešati. Za to premeševanje je najbolje orodje lesena lopata.

Da-si pa je to pravilo znano, vendar še se pripelje vedno veliko plesnjivega žita na trg, na škodo prodajalca pa tudi kupcu. Kdo bode pač kupil žito, ki je plesnjivo, po dubu že neprijetno? Tedaj premešati in to večkrat je treba žito, kedar leži v kašči. Ali ni vse eno, v katerem času in kolikokrat da ga človek prekoplje. V pozni jeseni in pa v zimi, ko je blizo enako mrzlo, je zadosta, če se v vsacem drugem meseci premeša po enem kratu, drugače pa je v zimi proti spomladi in potlej v spomladi sami. V tem času kali že žito, ki je vsejano, in v kašči se mrzlota ogne gorkoti in sedaj je tisti čas, da v vsacih štirinajstih dnevih naj premešamo žito, če ga hočemo obvarovati plesnobe.

Resnica, v tem času gre kmetovalcu trdo za čas, vendar pa še dobi toliko časa, ako le hoče, da si prekoplje žito v kašči. Toga je treba

pa tje do začetka maja; če se je dotlej večkrat prekopal, potem ostane že lahko na miru, more biti celo poletje. Ni se treba bati, da splezni ali sploh, da vzame slab duh na-se. Se ve, da pa more kašča biti na suhem, zračnem kraju, ne pa v kaki zaduhli kleti.

Navod slov. učiteljem, ki nameravajo v počitnicah obiskati Praško razstavo.

1. Naznanite vsaj jeden feden dni pred odhodom odboru „Pedagogijskega društva“ v Pragi svoj prihod z naslovom: „Slavnému ubytovacímu výboru Paedagogické Jednoty v Praze. Prag. Bubny, VII. č. 490“, da dobite v Bubenskej meščanski šoli stanovanje za 30 kr. na dan. Odgovora ni treba zahtevati.

2. Ostanite v Pragi več dni, da si ogledate njene znamenitosti, osobito kraljevski grad Hradčani z vsemi ogromnimi dvoranami, kraljevskimi grobovi in z insignijami českega kraljestva.

3. Pojdite v razstavo vže zjutraj ali najpozneje ob eni uri popoldne, inče si ne morete do 9. ure vsega ogledati. Razstava je otvorena do meseca novembra.

Sejmovi. Dne 3. oktobra v Tilmiču. Dne 5. oktobra v Artičah, na Dobrni, v Dolu, v Jurklostru, pri sv. Heleni, v Št. Lenartu v slov. gor. in v Žalci. Dne 6. oktobra v Radgoni in v Pišecah. Dne 7. oktobra v Obrajni. Dne 8. oktobra v Podsredi, v Orešji pri Brežicah.

Dopisi.

Od sv. Jurija ob Ščavnici. (Bralno društvo) naše priredilo je 6. septembra t. l. svojo običajno poletno veselico ali „Besedo“. Prav lepo navado upeljal je lansko leto naš domačin visokošolec gosp. Jakob Žmave, da je zbral vse dijake, kateri so v obližji na počitnicah vsak teden k literarnim vajam, pri katerih so se vršili govori in predavale pesmi naših najboljših pesnikov. Na podlagi teh vaj priredilo je tukajšnje bralno društvo že lansko poletje „Besedo“, s poljudnim govorom o kmečkih puntih pri Brežicah, h kateremu govoru se je predavala na ta snov se naslanjajoča izborna Aškro-eva „Stara pravda“. Letos priredilo je pa to društvo na podlagi istih vaj „Besedo“, pri kateri nam je osmošolec g. Anton K. v jedrnatih besedah naslikal turške boje po Slovenskem, katera doba je v naši zgodovini najžalostnejša, pa tudi najslavnejša. Povdarjal je, da so imele turške vojske, čeprav same ob sebi grozovite, za vse Slovence vsaj to dobro posledico, da so se Slovenci v teh tužnih časih spoznali med seboj kot eden narod, pa tudi z našimi brati Hrvati, katerim so prišli v stiskah večkrat pomagat. Bolj obširno opisal